

коня се подава единъ неясенъ прѣдметъ, вѣроятно прѣдна частъ отъ глиганъ. — И така opakото има типъ на тракийския конникъ. Надъ конника се чете надписъ ΣΚΟ-ΣΤ(ΟΚΟΥ), който значи: Σκιστόκοῦ. — Като описва тая монета, ето какъ опрѣдѣля врѣмето и Imhoof-Blumer, *Monnaies grecques*, стр. 54.: „Монетата е отъ хубава направа и види се, че може да се отнесе къмъ врѣмето на Филипа II. Въ тагѣвъ случай личността на тая монета не трѣба да се отъждествява съ онзи Skostokos, на когото името се срѣща въ нѣколко тетрадрахми съ типове и името на царя Лизимаха, които, както може да се заключи отъ изобразения на тѣхъ знакъ (херма или стѣлпъ съ бюста на Хермесъ или Меркури или пъкъ съ символъ на Приапа), били ковани въ градъ Sestus.“

Монети отъ Амадокосъ II.

На Амадокосъ II, тѣй също съврѣменникъ на Филипа II, се приписва една бронзова монета, която има слѣдния типъ:

Лицето. Глава на брадатия Зевсъ, овѣнчана съ лавровъ вѣнецъ, на десно.

Опакото. Надписъ . . . ΔΟΚΟΥ. Конникъ въ ходъ върви на десно. Подъ конника се чете надписъ: ΔΡΙΖΙΤΩΝ. Диям. 24 милим.

Монетата по типа може да се сравни съ монетитѣ на Севтесъ III, но четенъето на надписа (ΑΜΑΔΟΚΟΥ (Ο)ΔΡΙΖΙΤΩΝ не е сигурно, защото монетата злѣ е запазена.

Екземплярътъ е описанъ и изобразенъ въ *Trésor de numismatique et glyptique*, стр. 5., таблица VI. 5. Сравни по-горѣ монетитѣ отъ Амадокосъ I. стр. 24. слѣд. на настоящата статия.

IX.

Тракия подъ властѣта на Александра Велики. Одризкиятъ царъ Севтесъ III. (около 330.—313. год. пр. Хр.).

Слѣдъ внезапната смъртъ на Филипа II на 336. год., Тракия, като частъ отъ македонската монархия, наслѣдилъ синъ му Александъръ Велики. Тракийцитѣ, току що подпаднали подъ македонското иго, както и други варварски племена на македонския сѣверъ, помислили, че е ударилъ часътъ, да възстановѣтъ старата си свобода и независимостъ подъ своитѣ домашни царѣ и главатари и да отфърлятъ умразното македонско иго. Най-опасни вълнения избухнали въ Тракия между одризитѣ, и безъ съмнѣние и между родопскитѣ тракийци; освѣнъ това и трибалитѣ, които, налегнати отъ илирийцитѣ, били се прѣселили отъ своитѣ жилища на р. Морава до на изтокъ въ сегашната сѣверна България, не само не били наказани, гдѣто нападнали и ограбили Филипа, когато се връщалъ отъ похода си противъ скититѣ на 339. год., но и не прѣставали да обиратъ и опустошаватъ македонскитѣ владѣния.

Заради това Александръ Велики се рѣшилъ съ единъ походъ да усмири непокорнитѣ племена, та тръгналъ прѣзъ пролѣтъта на 334. год. съ голѣма войска отъ градъ Амфиполь, минналъ рѣката Нестосъ (сега